

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunt odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Este de neînțeles

Da, da, este de neînțeles ca într-o țară ca a noastră, unde cea mai mare parte a populației se hrănește cu mămăligă, să nu știm nici până astăzi, care porumb (cucuruz, mălai, păpușoi) este cel mai bun și cel mai ducător la scop, ori dacă știm, să sămănăm totuși pe cel mai rău.

Dar, ca să ne înțelegem cum se cuvine, trebuie să știm, înainte de toate, că la ce se folosește la noi în țară porumbul.

Înainte de toate pentru hrana oamenilor, pentru hrana animalelor de casă, a păsărilor de curte și pentru a face din el diferite articole industriale, ea alcool, amidon (scrobeală, întăreală), dextrină (un fel de materie cu care lipim), glucoză (un fel de zahăr) și altele.

Se pune întrebarea, cari porumburi fac mămăliga cea mai bună, adevărat cea mai bogată în elemente hrănitoare și care se păstrează mai bine?

Din cercetările învățaților reiasă că porumbul românesc comun, adevărat porumbul cu bobul rotund, de culoare galbenă, ca lămâia. Se înțelege dela sine că tot acest porumb este cel mai nimerit și pentru hrana vitelor. Acest porumb este cel mai potrivit și pentru export.

Porumbul *dinte de cal* este potrivit și bun numai pentru industrie, adevărat pentru a scoate din el alcool, amidon, dextrină și glucoză. Însă industria cumpără cu toate acestea foarte bucurătoare porumbul nostru românesc, care s'a dovedit că este potrivit și pentru industrie.

Porumbul *românesc comun* este cel mai bun și mai plăcut. Și pentru export aceasta se cere. Până la 1904 numai acesta se cunoștea în toată țara. În Banat avea acest porumb știuleții mari și mai umezi, cu boabele mari și făinoase. În Oltenia și Muntenia știuleții mijlocii, cu bobul galben ca lămâia, în Muntenia se numea *scorumnic*, în Moldova *hângănesc*.

Porumbul *românesc comun* trebuie

cultivat în Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea și sudul Moldovei și al Basarabiei.

Porumbul *portocaliu* să se cultive în mijlocul și o parte din partea de miazănoapte a țării.

Porumbul *cincantin* are druga scurtă și subțire, bobul des, este de culoare portocalie, numindu-se pe alocuri și „porumb nemțesc“. Acest porumb, fiindcă se coace cel mai iute, ar trebui cultivat în părțile muntoase ale țării, unde sămănătura este mai iute expusă brumei și înghețului.

D'apoi *dintele de cal* unde să-l sămănăm? Răspunsul tuturor oamenilor de știință este că *niciunde*. Acest porumb este, ce e drept, mare în boabe și pare foarte trumos, este însă cel mai slab, fără doar și poate. Din el se face mămăliga cea mai slabă. Nici un fel de porumb nu dă atâta țărăță ca acesta. El corcește și strică toate celelalte varietăți de porumb. Se coace cel mai greu și mai târziu. Că ar da mai mult la jugăr decât cel românesc, nu e adevărat, pentru că porumbul românesc comun dă, dacă e bine cultivat, mai mult la jugăr decât dintele de cal.

Ne mirăm, cu toate acestea, că oamenii noștri nu vreau să înțeleagă acest lucru și că ei nu observă că lucră împotriva intereselor proprii când nu cultivă porumbul românesc comun, cel portocaliu ori cel cincantin, ci dintele de cal.

De aceea am și intitulat acest articol: „Este de neînțeles“. De aceea l-am scris acuma, în toiu sămănăturii. De aceea l-am așezat chiar în fruntea gazetei noastre.

Nădăduim că cetitorii noștri ne vor înțelege cel puțin acuma și ne vor urma sfatul. Iar pe ceice vor lucra cu toate acestea împotriva intereselor proprii și ale țării, pe acei oameni încăpăținați și cu adevărat de neînțeles, îi privește pe ei ceea ce fac. Noi însă ne-am împlinit datoria de a-i fi făcut băgători de seamă, din bună vreme și cu toată seriozitatea.

Marele Voevod Mihai a fost făcut sergent. Alteța Sa Regală Voevodul Mihai, caporal în Batalionul 2 Vânători de munte, a dat în ziua de 23 Aprilie examen de sergent. Examenul a ținut trei ore înainte de masă și două după masă. A fost de față și M. Sa Regele care a rămas mulțumit de felul cum și-a comandat Voevodul Mihai trupa. După examen, pe care l-a trecut strălucit, însuși Malestarea Sa a dat Măriei Sale Voevodului Mihai gradele de sergent.

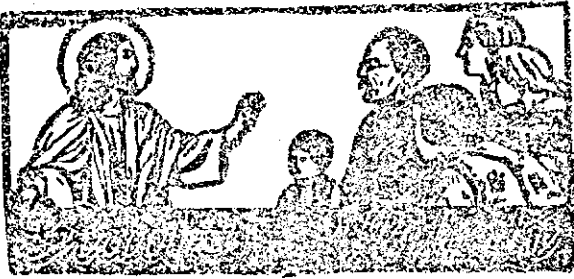
Elevii să meargă la biserică. Ministerul Instrucțiunii a dat poruncă tuturor școlilor ca elevii să fie duși regulat la biserică, atât în duminică cât și în sărbători, pentru ca să li-se cultive nu numai mințile ci și sufletul, partea cea mai de seamă din om.

O nouă scumpire a vieții. Ziarul „Argus“ dela București, cel mai în măsură să cunoască scumpirea ori ieftinirea vieții, arată în No. 6898 că în luna Martie 1936 s'a scumpit viața de 35,14 ori față de luna August 1916 pe când în luna Decembrie 1934 era numai de 31,20 de ori mai scumpă. Prin urmare de un an și 3 luni încoace viața la noi s'a scumpit cu 3,94%.

A fost găsit ministrul german din Egipt. Scriam în numărul trecut al gazetei că ministrul german din Egipt s'a rătăcit în deșert și că în căntarea lui a plecat lume multă. El a fost găsit împotmolit între niște dealuri de nisip. A trăit zile întregi numai cu apa motorului, care mirosea a benzină. Atât el cât și șoferul au fost duși la spital.

A fost omorât de taur. Tânărul Teodor Lozneanu, de 19 ani, din com. Pauleni jud. Cetatea Albă, era argat la o moșie din jud. Cahul. În timp ce făcea curățenie în grajd, s'a deslegat un taur și tare înfuriat s'a repezit spre argat, spintecându-l. După câteva ore de chinuri groaznice, nefericitul tânăr a murit.

Doi elevi au vrut să fugă în Africa. Săptămâna trecută au dispărut doi elevi dela liceul militar Mănăstirea Dealului. Poliția, înștiințată de acest lucru, a început cercetări ca să dea de urma fugarilor. Ei au fost găsiți după două zile la un hotel din Constanța. Luați la întrebări, ei au declarat că aveau de gând să treacă în Africa și să lupte în armată străină. Spiritul războinic, și grija prea mare ce se pune pentru pregătirea trupei a tineretului, face pe mulți să-și lasă din mîni. Mai ales că pregătirea sufletească se lasă pe planul al doilea, din care pricină cumpăna coboară mai mult în partea răului.

Logodna simplă și solemnă

Înainte de cununie se face logodna, care poate fi simplă ori solemnă.

Simplă e logodna când mirii se înțeleg ei de ei, spun apoi și părinților ceace au de gând să facă și pe urmă își schimbă inelele. Adecă mirele cumpără două inele, unul pentru mireasă și altul pentru sine și și-le trag în degete, întipărint pe ele și ziua logodnei.

Solemnă e logodna, când schimbarea inelelor se face în fața preotului îmbrăcat în odăjdii, în biserică, ori chiar acasă, cu slujbă bisericească.

Deosebirea între logodna simplă și solemnă este, că logodna simplă este numai piedecă împiedecătoare de căsătorie, pe când logodna solemnă este piedecă nimicitoare de căsătorie, și anume între mire și între neamurile miresei, și între mireasă și între neamurile miresei, până la gradul al șaptelea.

Știți ce înseamnă aceasta?

Că mirele nu poate încheia căsătorie validă (în toată regula) cu nici un neam de a miresei sale până la gradul al șaptelea. Și întors, nici mireasa cu neamurile mirelui.

Chiar de aceea nici nu e bine să se facă logodna solemnă. Logodna simplă e de ajuns. Iar când se face logodna solemnă, să se știe că acea este ca o cununie și-l leagă pe om aproape ca cununia, pentru toată viața.

La noi logodna simplă se face în scris, pentru că preotul, cu astfel de ocazii,

face cu mirii așanumitul *contract de bandă între*. În acest contract mirii declară, în fața părinților, a doi martori și a preotului, că au de gând să pășească la sf. taină a căsătoriei, nu din interes și silă, ci din iubire curată, obligându-se a trăi în pace, unire și credință nestrămutată până la sfârșitul vieții. Acest contract se iscălește de cei doi miri, de părinții lor, de cei doi martori și de preotul, care pune și pecetul.

Cu acest prilej preotul se interesează, nu cumva este între miri vreo piedecă dărâmatoare ori împiedecătoare de căsătorie.

Biserica noastră nu admite *căsătoriile mixte sau mestecate*, adecă căsătoriile ce se încheie între catolici și necatolici, între uniți și neuniți ori reformați, pocăiți și alții. Aceasta o face, pentru că bine știe, câte neplăceri se pot întâmpla în căsnicie din pricina aceasta. De aceea cere ca partea necatolică să făgăduiască în scris, în fața parohului și a doi martori, iară făgăduința aceasta să o întărească și cu jurământ, că copiii cari se vor naște din acea căsătorie vor fi crescuți toți în religia noastră. Acest contract vor trebui mirii să-l facă și în fața judecătoriei ori a notarului public. Numai în baza acestui contract care se numește reversal, va putea cere parohul dispensă dela piedecă căsătoriei mixte, dela episcopul său.

Nu pot încheia căsătorie bisericească cei divorțați numai la civili, nu și la biserică, iar dacă trec la alte confesiuni și totuși îi cunună preoții acelor confesiuni, această căsătorie nu este recunoscută de biserică noastră, pentru că odată căsătoria valid încheiată nu se mai poate desfăcea niciodată. De altfel despre piedecile de căsătorie voiu vorbi cu alt prilej, mai pe larg.

Înainte de a-i logodi, preotul îi va *examina*, ca să vadă dacă au cunoștințele de lipsă despre credință și-i va pregăti și la primirea cu vrednicie a sfintei spovedanii și a sfintei cuminecături, fără de

primirea căror sacrameinte eununia ar încheiată cu nevrednicie.

Logodna solemnă se face în biserică în fața nănașilor și a altor persoane, înaintea parohului, și încă după dumnezeasca liturghie, căci așa se făcea aceasta încă dela începutul creștinătății.

La logodna solemnă trebuie să fie de față și nănașii cari nu sunt numai martori ei și povățuitorii mirilor. Prin aceea că ei preiau mireasa dela părinți și o predau mirelui reprezentată pe Dumnezee care a predat lui Adam în raiu pe soția sa Eva.

Mirele stă deadreapta miresei, iar mireasa deastanga, fiindcă bărbatul este cap muerii și deci lui i-se cuvine locul cel mai de cinste. În lume este altfel, adecă tocmai întors.

Pe masa din biserică, în fața căreia se slujește logodna, e așezată crucea și sf. evanghelie, ceace le aduce aminte mirilor că făgăduința pe care și-o fac cu un jurământ pe care nu-i iertat a-l cădea.

În cursul ceremoniei preotul cădește în biserică și pe miri, ceace înseamnă că se alungă duhurile necurate din jurul mirilor. Când s'a cununat Tovie cel tânăr cu Sara, Dumnezee a dat poruncă, să se alunge duhul cel rău dela Sara, afumându-se casa cu ficatul peștelui. Intocmi așa face și preotul, însă el nu afumă cu ficat de pește ci cu tămâie.

La logodna solemnă se schimbă inelele ca să se arete, ce mare cinste are logodna. Inelele sunt de aur și de argint, ca să se dovedească cu prisosință, că și dragostea dintre ei trebuie să țină așa de mult, că aurul ori argintul. Inelul de aur se dă mirelui, iară cel de argint miresei, ca să se arete, că mireasa trebuie să se păzească mai ales de lux și de prea multe podoabe fiind cât se poate de modestă și de puțin pretensivă. Inelele le schimbă nunul mare, ca să se arete că legătura ce o încheie este fără de capet și că ceace este a miresei este și a miresei și ceace este a miresei este

Foita „UNIRII POPORULUI“

Sf. Pascu

Părinții sfântului erau Martin și Isabela Baylon, o pereche de țărani cinști și săraci din Torremosa, un sat din Spania. Pâinea ce se făcea de toate zilele și-o câștigau într-o sudoare de feți, cu munca grea a câmpului. Dumnezee îi binecuvântase cu șase copii. Cel mai tânăr s'a născut la 17 Maiu, anul 1540 și i-au pus numele sfântului episcop sărbătorit în biserică Apusului cu o zi mai înainte.

Mamă-sa era o femeie foarte evlavioasă și mergea zilnic la sfânta liturghie, cu prunel în brațe. S'a bucurat mult când a băgat de seamă că Păscuț' ei în biserică e foarte serios și așezat și urmărește cu atenție încredințat cum săvârșește preotul sf. liturghie, ca și când ar fi vrut să-și însemne și să învețe și el tot ce se petrecea acolo, atunci.

Odată erau cu toții acasă, dar fiindcă părinții săi aveau mult de lucru, pe el l-au lăsat o vreme singur. Nu peste mult s'au interesat de micuț. Micuțul însă ca 'n palmă. Ș'apoi iz-l de unde nu-i! După spaimă și căutare destulă, îl găsesse în biserică. Se târise acolo de-abușilea pentru că, de voinic mare ce era, încă nu se ținea copăcel. Asta a mai făcut-o el apoi de multe ori, deoarece părinții

săi i-au dat bună pasă, odată ce-au știut unde are obiceiul să se ducă.

În biserică se aflau icoane de-ale Celui Răstignit pe Cruce, de-ale Preacuratei și de-ale sfinților, la cari se uita lung și cu eueerie. Mamă-sa i istorisise despre Isus Hristos, despre Fecioara Maria, despre sfinți, și el pricepea glasurile zugrăvelilor. La școală n'a umblat niciodată, pentru că părinții lui erau prea săraci, ca să poată face față cheltuielilor cu școlatul. Îndată ce a răsunat însă nițel, l'au pus să păziasă oile altora ca să-și sgonisese și el, de mic, pâinea, ca ciobănaș.

Pe câmp, la pășune, se întâmpla de multe ori să fie singur-singurel, cu turma. Și-l rodia par'că la inimă în singurătatea aceea, să știe mai multe despre Mântuitorul și despre sfinți. Dar nu știa ceti. Și-l chinuia amar și dorința de a învăța cetitul, ca să-și aline steta sfântă a învățaturii. A făcut deci rost de un abecedar și l-a luat cu sine pe câmp. Ș'apoi la lucru băiete și Doamne ajută! Ieșea 'n calea trecătorilor și-i ruga să-și facă milă cu el și să-l învețe vre-o slovă, două. Oamenii îl ascultau cu drag, și n'a trecut mult până când a învățat să cetiască și chiar și să scrie.

S'a nimerit atunci să capete o cărticică cu rugăciuni către Preacurata. Cătu-i ziulica: cetia și recita cărticica aceea. Și ca să nu-l tulbure nime într'asta, s'a despărțit de ceilalți ciobănași și și-a mănă oile sale să pască unde era o bisericuță de a Măisii Domaului. În

preajma acelei bisericuțe își petrecu apoi vremea cetind și rugându-se lui Dumnezee Preasfintei sale Maice.

Pe lângă bisericuță însă pășunea era slabă, și chiar și puțină iarbă ce crescuse acolo, au pășunt-o oile în curând. De asta stăpânul oilor l-a luat la întrebare: cum treaba că el ține turma tot într'același loc. Acolo doar nu mai este iarbă și oile o să se biescă negreșit? Pascu a răspuns cu simplitate: „În apropierea Maicii Domaului n'o să de oile nici o lipsă, pentru că ei păstorii sunt care ajută în toate nevoile“. Și așa s'a și întâmplat. Dumnezee a răsplătit evlavia copilului acestuia către Preacurata așa, că însăși mul cu turma a trebuit să mărturisească că ea oile lui is bine îngrijite și-'s atât de grațioase și când ar fi umblat la cel mai bun pășunat.

Într-o zi îl întreabă mamă-sa: n'ar fi aplicat să păziască și caprele vecinii? La el răspunde rugându-o să-l feriască de-o săptămână ea aceea, pentru că, — zicea dânsul — caprele is debitoace neastâmpărate și amoroase le poate păzi omul să nu-și deie ba ioc, și dincolo în opritură și să nu priceaiască pe gube. Așa de conștientos era băiatul acestuia.

De pășune, chiar și de cele mai mici, păzia ca de foc, deoarece tot mereu își aducea aminte că Dumnezee e pretutindenea de față. Asta-l făcea să fie blând și prietenos, ca să lăngheze al Domaului, prin ceace împunea rost pe celoralți tovarăși de ciobănie.

și a mirelui. Preotul face cu inelele cruce spre capetele mirilor zicând: »Incredințază-se robul (sau roaba) lui Dumnezeu (cutare) cu roaba (sau robul) lui Dumnezeu (cutare) în numele Tatălui și al Fiului și al Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin«, spre a arăta că ceea ce se face acum, se face cu știrea și în numele Sfintei Treimi.

Pe urmă se roagă preotul pentru cei de față, pentru episcop, rege, pentru robii lui Dumnezeu cari s'au arvunit unul cu altul, pentru sănătatea și mântuirea lor, pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini și apoi face deslegarea, binecuvântându-i.

Părintele Iuliu

Din Maieru (jud. Năsăud)

În ziua a doua a sfințelor Paști, a avut loc în comuna Maieru din jud. Năsăud, o frumoasă serbare școlară aranjată de elevii școlii primare de acolo.

Datorită bunei talegeri ce există în mijlocul dascălilor, s'a ajuns să se execute programul acelei serbări, în care au participat toți sătenii, să fie împreună cu un rezultat vrednic de toată lauda.

Programul a fost compus din piesa „Feștița orfană” de Al. Lupeanu-Molin, jucată cu o adevărată măiestrie de copiii școlii primare, cari s'au dovedit, atât prin vocea lor auzită, cât și prin jocul lor, de a fi fost pătrunși de rolurile jucate.

Au mai fost diferite dansuri și coruri, sub conducerea învățătorului Dumitru Vrasău, cât și a doarei Uța Gorușu, cari s'au dovedit plini de pricepere în aranjarea serbărilor școlare.

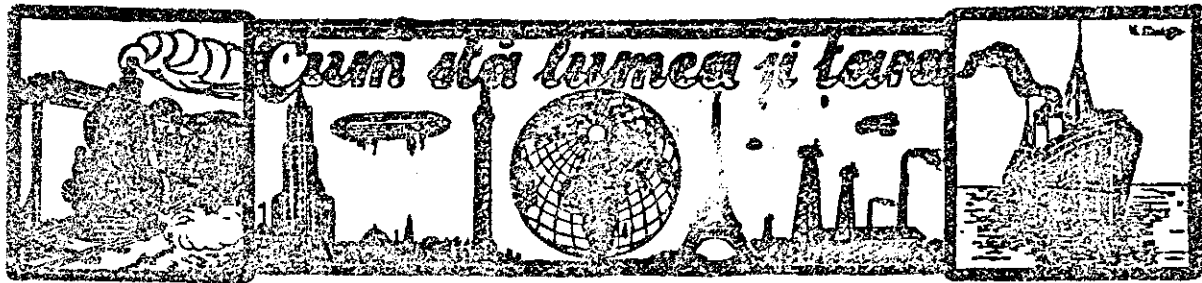
(c)

Incasările statului. Între timpul 1 și 20 Aprilie a. c., statul a încasat 602 milioane Lei. În același timp anul trecut, a încasat mai mult cu 126 milioane, adică 728 de milioane.

Mai târziu, când a mai înalțat și el cu vârsta, a părăsit casa părintească și a plecat să-și caute norocul departe, prin țară. Îi trebuia o slujbă mai bine plătită, ca să poată da din leafa sa, sprijin, bunilor săi părinți și altor lipsiți. S'a bătut deci slujă — tot cioban, — la o gazdă cu frica lui Dumnezeu. Numele lui: Martin Garcia. Și acest nou stăpân ar fi dorit să-l adopteze de fiu și să-l lase moștenitor al averii sale. Pascu încă i a mulțumit pentru bunăvoință și n'a primit imbierea ce i s'a făcut. El avea un singur dor în lumea asta: să trăiască și să moară sărac „pentru Dumnezeu”. Și așa a și rămas: păstor sărac.

Smerit, simplu și curat cu inima a fost în casa părinților săi. Tot așa a rămas și aici. Lumea care-l cunoștea nu-l numea, decât „păstorul cel sfânt”.

Ca nu cumva să-și uite, fie și cea mai mică greșală, în care ar fi căzut din slăbiciune omenească, dânsul avea obiceiul să facă, de fiecare dată, când credea că s'a poticnit, câte un nod pe-o sforărie ce n'o deslășea de pe lângă sine, și apoi se prezintă, sfârșit de căință, în scaunul mărturisirii, cu o listă lungă de păcate, în vreme ce tovarășii săi, ceilalți păstori, nu pricepeau odată cu capul ce poate să spună el în spovedanie, după ce nimenea, nici odată nu-l prinsese nici cu cel mai mic păcat. Decât că ei știau una și Pascu etia altă: Spiritul sfânt îi aprinsese inima cu focul unei iubiri față de Dumnezeu ce nu poate fi prinsă

Războiul din Africa se apropie de sfârșit

Spre mijlocul lunii trecute se vorbea că abisinienii vor părăsi capitala, Addis-Abeba, deoarece ea în curând va cădea în mâinile italienilor. Această veste s'a răspândit printre bandiții țării cari îndată au mirosit rost de pradă. Dela plecarea abisinienilor până la sosirea italienilor, aveau de gând să prade tot ce vor putea, și să fugă apoi în mijlocul pădurilor. Ei s'au strâns în cete pe dealurile din apropierea Capitalei, și așteaptă și acum căci până când scriem aceste știri, Addis-Abeba încă n'a fost părăsită.

În 20 Aprilie s'a primit depe câmpul de luptă știrea că Negusul s'a retras spre apusul țării și că ar avea cu sine o armată de 152 mii de soldați. Se crede că pe frontul de sud sunt cam tot atâția soldați.

Spun abisinienii că delă începutul războiului până acum, au pierdut 50 de mii de vieți, soldați și civili. 15 mii dintre aceștia au murit de gazele otrăvitoare pe cari le-au aruncat italienii din aeroplane.

În 21 Aprilie, o știre sosită din Africa spune că abisinienii au fost bătuti și pe frontul de sud și că au început să fugă în desordine. Tot acolo se spunea că mareșalul Badoglio (conducătorul italienilor) a intrat în orașul Dessie cu automobilul de lux al Negusului pe care l-a luat în timpul unei lupte.

Pregătirile de plecare ale abisinienilor din Addis-Abeba au mai încetat din următoarea pricină. În ziua de 21 Aprilie

italienii au sărbătorit împlinirea alor 2689 de ani dela întemeierea Romei. Mareșalul Badoglio a dat ordin, înainte cu câteva zile, ca din aeroplane să se arunce hârtii pe cari era scris că în 21 Aprilie italienii vor cuceri Addis-Abeba. A trecut însă ziua aceea fără ca ea să fie ocupată, din care pricină abisinienii trag nădejde că italienii nu vor intra în ea prea curând.

Negusul a cheltuit până acum, delă începutul războiului, două treimi din averea sa. Italienii au cheltuit delă 20 Iunie 1935, 8 miliarde, 560 de milioane 500 de de mii lire.

În armata abisiniană au intrat de curând elevi pregătiți în școlile militare din Europa. Aceștia strică drumurile și aruncă în aer pădurile de pe șoseaua ce ducă la Addis-Abeba. Pentru repararea lor, spun abisinienii că italienii au lipsă de cel puțin două luni, în care timp Negusul și-ar putea reorganiza armata. Pentruca să fie însă gata la orice, Guvernul a hotărât ca o delegație să iasă înaintea italienilor, când se vor apropia, afară din oraș, la 40 km. depărtare, cu steag alb în frunte, și să predea orașul fără rezistență.

Germania se întărește

Încă nu s'au împlinit două luni de când Germania, împotriva contractelor de pace, și-a trimis armatele în Renania. Europa s'a frământat din greu, gândindu-se că ce ar trebui să facă în fața acestei călcări de contracte.

Se pare că frământarea, până acum cel puțin, n'a dus la nici un rezultat. Germania în schimb n'a stat cu mâinile în sân. A început să facă întărituri în provincia ocupată, pentruca ea să fie gata orice s'ar întâmpla. Aflăm mai nou din gazete străine, că pentru întărirea Renaniei, Germania a deschis un »prim credit« de 100 milioane mărci. Linia de întărire va avea numeroase adăposturi de beton. Muncitorii sunt aproape toți foști șomeri, așa că prin măsura luată Germania câștigă de două ori: își întărește granița și dă de lucru cetățenilor șomeri.

Din Alecuș (jud. Alba)

Timeretul din com. Alecuș, sub conducerea d. inv. dir. Titu Nicolae, a aranjat a doua zi a sf. Paști, o frumoasă serbare culturală.

Serbarea a început după masă la ora 2, cu „O Românie”, cor pe două voci. Au urmat apoi piesele „Gura Lumii” și „Dușmanii”, jucate cu mult succes. La serbare au luat parte oameni din comună, femei, bărbați și timeret, îmbrăcați în frumoase costume naționale. Cu toții s'au îndepărtat delă școală cu sufletele înălțate, deplin mulțumiți de cele văzute și auzite.

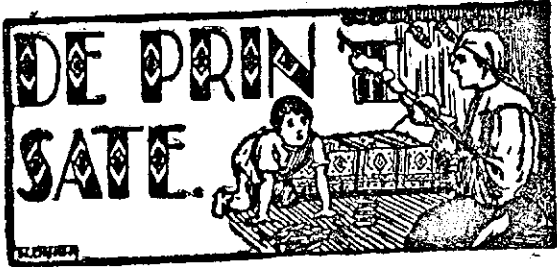
G. A.

în cuvinte, și iubirea aceasta îl făcea să vadă, să deplângă și să înjurare și greșelile mai mărunt pentruca și ele se despart de Dumnezeu.

Și-a făcut el singur un rozariu, pe care-l recita de mai multe ori la zi. De câte ori se ruga, totdeauna închinându-se, întors cu fața spre un vestit loc de pelerinaj, o mănăstire clădită în clăstea Precurarei. Rozarele acestor le împodobia cu fel de fel de înfloriri, apoi le dădea în cinste, explicând totodată, de ce le-a făcut din boabe albe și roșii: Boabele cele albe, „Născătorile”, înseamnă virtuțile Maicii fără de păcat; boabele roșii, „Oșinețele”, înseamnă cele cinci rane ale Mântuitorului.

(Va urma)

S'au ciocnit două trenuri. În 22 Aprilie, spre revarsatul zilei, s'au ciocnit două trenuri în gara Predeal. Era un tren de marfă și altul de persoane, plin cu recruți. Ciocnirea a fost atât de puternică încât patru vagoane cu recruți au fost aruncate peste deal, sfărâmându-se. Aflăm din gazetele delă București că n'a murit nici un călător. Un frâncar a rămas fără o mână iar un soldat a fost rănit la cap. E de amintit că trenul avea două vagoane cu explozibile cari n'au explodat. Vinovații de această nenorocire sunt un acar și un inspector de mișcare. Aceștia și-au pierdut urma.

Din Valea Jiului

Multe locuri pe cari le bălătorește omul în viață le poate uita, dar nu poate da uitării niciodată locul nașterii și copilăriei, de cari îi sunt legate cele mai frumoase amintiri. Astfel nu e de mirat că oameni mari părăsesc adeseori orașele frumoase în care trăiesc și se îndreaptă spre cine știe ce sat mic și ascuns ca acolo să uite pentru moment de neazurile zilnice și să retrăiască câteva clipe din copilăria lor.

Așa și Rev. Dr. Nicolae Brinzeu, canonic în Lugoj, împins de dorul de-a mai vedea locurile pe unde și-a petrecut copilăria și tinerețea, s'a îndreptat spre Valea-Jiului, ca să petreacă Sf. Paști, împreună cu familia, în comuna Coroești-Vulca, în care s'a născut și pe care a păstorit-o în primii săi ani de preoție. Deși venit cu gândul să odihnească, nu mult a odihnit, căci la rugămintele stăruitoare ale preoților și țăranilor din satele de pe Jiu a trebuit să dea ascultare, atunci, când l-au rugat să le slujească și să le rostescă cuvântul Domnului, și astfel vedem pe Păr. canonic Brinzeu predicând și slujind în altarele bisericilor din comunele: Vulcan, Coroești, Paroșeni, Bărbănteni de Sus.

Șederea în Valea Jiului a Sfintei Sale a fost folositoare și pentru „Agru” din Vulcan, la a cărui șezătoare culturală, — aranjată ziua a doua de Paști, în comuna Coroești, — a ținut o conferință, pe cât de frumoasă, pe atât de folositoare, despre socialism și comunism.

Înainte de conferință a fost salutat, prin scriitorul acestor rânduri, în numele Agrului prin câteva cuvinte, arătând celor de față că trebuie să fie mândri că din satul lor s'a ridicat un cărturar ca Sf. Sa canonicul Dr. Nicolae Brinzeu care face atâta bine bisericilor și neamului, prin scrierile Sale numeroase și prin apostolia cuvântului viu, pe care îi propovăduiește neșurmat.

A vorbit apoi Păr. canonic despre *socialism și comunism*. Prin cuvintele rostite cu multă măiestrie a arătat documentat că creștinii n'au es căuta printre socialiști și comuniști — nelpăcești dușmani ai lui Dumnezeu — cari spun că nu este Dumnezeu, suflet, viață veșnică, decât numai trup și bunuri trecătoare.

Conferința Păr. canonic a fost foarte bine aleasă și folositoare, căci credințioșii noștri cari sunt în contact zilnic cu muncitorii socialiști dela băile de cărbuni, vor ști de-acum înainte să se ferească de aceia cari le vorbesc de răul socialist și comunist.

După conferință agricii și-au arătat dragostea lor neștrămutată și mulțumirea lor față de vorbitor prin aplauze prelungite și strigăte de „trăiască”, izvorite din adâncurile lor.

Pe această cale aducem Rev. Domn Dr. Nicolae Brinzeu mulțumirile Jiului, pentru munca desfășurată în sfintele sărbători ale Invierii Domnului, și rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i dea sănătate, ca și pe viitor să ne mai poată face bucurii, cum ne-a făcut în aceste sărbători.

G. Suciu

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Activitate culturală la Șoreceni

Minele de cărbuni dela Șoreceni-Ticu, ale d-lui Mih. Manoilescu deavolită e fatimă lucrare de luminare în satele din jur.

În Dumineca Tomii au fost în frumoasa comună Almașul-mare, unde au cultivat de nou credința Românilor în viitorul neamului. Conducerea echipei culturale a avut-o d. St. Ionescu. Un program de 12 puncte a desfășurat inimile ascultătorilor. Corul, sub conducerea dlui Inv. Dordai, a cântat: *Voința neamului, de Vas. Militaru și Deșteaptă-te Române*.

S'a jucat piesa: *Lege pentru mueri*, de Al. Lupeanu-Melin. Un dialog comic: *Cafeaua căpitanului*, de Vas. Morariu și Ciuzteasa George, a făcut mult haz. Dansuri naționale, producții de gimnastică, piramide, au provocat uimirea țăranilor. Învățătorul Iorgu Popescu a ținut o conferință instructivă. La urmă preotul Emil Petranu, a mulțumit dlor conducători pentru cinstea și plăcerea ce au făcut almașenilor cercetându-i și desfășurându-le sufletele.

A răspuns cu frumoase și isusfletitoare cuvinte dl ing Ionescu, suplinitorul dlui Fotiade care a fost reținut de o boală la Ticu.

Astfel de fapte sporesc moralul popoului nostru, care abia acum începe să prețuiască norosul că nu la vesinătate o întreprindere mare, condusă așa cum trebuie conduse toate întreprinderile din România, adică cu suflet românesc.

Pilda bună dată de minele de cărbuni dela Șoreceni ar trebui să fie dată ca ființă de urmat și de eslelalte multe fabrici și lucrări mari din țară.

(c)

Cercul cultural „Mizerul” dela Minele Șoreceni din Ticu-Colonie, în ziua de Sf. Gheorghe, 23 I. e., continuând activitatea sa culturală, a organizat o preafrumoasă „serbare Câmpenească” în poiana din fața coloniei miniere, la care au luat parte mai multe comune din împrejurime. Un corănciob (huit) în formă de roată uriașă, cu 6 leagăne, a fost pus la dispoziția publicului în tot timpul serbării. Fanfara Minelor Șoreceni și un taraf de lăuturi a delectat numeroasa asistență. În program au figurat întreceri de porturi și jocuri naționale. S'au împărțit premii de valoare între concurenți. Astfel premiul I, constător din o mașină de smântănit și o mașină de bătut unt, — amândouă cele mai moderne și în preț de câteva mii de lei — a fost dat comuni care s'a prezentat cu cele mai multe costume naționale în raport cu populația sa. Comuna *Dâncu* a avut norosul să câștige acest premiu. Premiul II s'a dat comunei, a cărei echipă a executat mai bine jocurile naționale. Premiul a fost împărțit în două, între comunele *Ticu* și *Aghiș*, a căror echipă au jucat la fel de bine, câștigând fiecare câte o iconă sfântă, încadrată în ramă aurită, în valoare de 500 Lei, pentru a o dăruia bisericii din comună. S'a mai dat apoi la 5 fete, năfrâmi de Săliște și la 5 feciori pălării românești, drept premii pentru înălțarea frumoasă în port național. Toate premiile au fost adjudicate din partea unui juriu, compus din dnii: *Grigore Manoilescu*, director general, *Ing. Ioan Fotiade*, director, *Ing. Stelian Ionescu* de la minele Șoreceni, *Dr. Traian Denghel*, primpretor Aghireș și *I. Maxim*, inv. dir. în Ticu. Reușita serbării a fost din cele mai frumoase și înălțătoare. Lumea a petrecut minunat până seara târziu, într'o atmosferă de căld românism.

Duminecă, în 26 Aprilie c. s'a ținut la Aghireș, adunarea de constituire a Asociației

jud. a învățătorilor, subsecția plășii Aghireș. Au luat parte peste 30 învățători și învățătoare din comunele acestei plăși. Cu această ocazie a fost ales ca președinte al subsecției d. *Vasile Calugăru*, inv. dir., iar ca secretar d. *Ioan Crișan* învățător, ambii în comună Aghireș. În cinstea oaspeților s'a organizat, din partea învățătorilor localnicii, un bine reușit festival școlar, cu program bogat de coruri, recitări și dansuri. De încheiere s'a jucat admirabila ferie muzicală „Fetița orfană” de Al. Lupeanu-Melin, sub conducerea isusfletită d-șoarei inv. *Anușa Horgoș*.

Pe ziua de Joi, 21 Mai a. e. sărbătorim Înălțării Domnului, despărțământul ASTRA-Cluj, sub prezidenția dlui prof. univ. Dr. *Helia Hațieganu*, a hotărât organizarea unei „Șezămide”, adică mare serbare a organizațiilor tineresci „Astra-Șoimii Carpaților”, în comună fruntașă Aghireșu, la care vor participa toate organizațiile de acest fel din comunele învecinate. În acest scop dl primpretor Dr. *T. Denghel*, președintele „Șoimilor” din Aghireș a convocat la o consfătuire pe conducătorii organizațiilor din comunele: *Cărbou*, *Petriuș*, *Nadeș*, *Dumbrava* și *Pănăseni*, pentru a discuta alcătuirea programului. Manifestația aceasta va avea loc la București, în luna Iunie și Iulie a. e. Tineretul arată un viu interes față de aceste manifestațiuni ale sufletului românesc. Vor reveni.

Correspondent

„Astra” la sate

Despărțământul Blaj al „Astrei” a început potrivit programului său de muncă, cercetare cercunilor culturale de pre teritorul său. A fost cercetate până acum următoarele comune: *Bucurdea grănoasă*, *Sâncel*, *Iclod*, *Pănade*, *Bla Crăciunelul de Jos*, *Tiur* și *Ciufud*.

În com. *Bucurdea grănoasă*, Despărțământul a fost reprezentat, spre sfârșitul ierului de către dnii S. Orian, secretar, și Ol. I. Barcasierul Despărțământului.

În *Sâncel* și *Iclod* au fost, în ziua de Gheorghe, dnii Dr. Coriolan Suciu, vicepreședintele Despărțământului și Traian Boeru consilier agricol. D. Dr. Coriolan Suciu a vorbit în Sâncel despre „75 de ani de activitate „Astrei”, iar în Iclod despre „Anii jubilarii „Astrei”. D. T. Boeru a vorbit în Sâncel despre „Creșterea vitelor” iar în Iclod despre „Trăitul măestrilor”.

Cercul cultural din *Pănade* a fost înstat Duminecă în 26 Aprilie, de către dl Emil Nireșteanu și Traian Jacodi, profesori la Școala comercială de băceți din Blaj. D. Nireșteanu a vorbit despre „Însemnătatea învățământului practic comercial și necesitatea a se crea la sate o clasă socială de mijloc comercianți și industriași români”. D. T. Jacodi a vorbit despre „Asociațiile de destăvâire a produselor dela sate, de aprovizionare și asigurare”.

În *Bla* au conferențiat, în ziua de 26 Aprilie, dnii Virgil Stănescu și Virgil Stoian profesori la Școala din Blaj. Primul a vorbit despre „Poesia populară” iar al doilea despre „Spiritul de jertfă”.

În *Crăciunelul de Jos*, în cadrul șezătorii învățătorilor, a vorbit din partea Astrei d. prof. I. Cristian despre „Boalele plantelor”.

În *Tiur* și *Ciufud* au fost dnii Dionisie Popa și Ioan Vultur, profesori la școala din Blaj. Primul a vorbit despre „Presă rea” iar al doilea despre „Presă bună”.

În Duminecele viitoare, conform programului stabilit, vor fi cercetate alte comune.

† Emil Cocoș

Un tovarăș de muncă pentru luminarea poporului, un entuziast și o inteligență desăvârșită, așa cum a fost Emil Cocoș, ne-a părăsit în acest miez de primăvară, luând calea spre cele veșnice.

Imy Cocoș, așa-l ziceam noi prietenii, a fost tinerețea năvalnică, energia nestăvilită, pe care n'a putut-o învinge decât cruzimea morții. Ce m'a legat de Imy Cocoș, ca să merite niște uscate cuvinte de rămas bun? Multe. Era un băiat trecut de 20 de ani, cu multă, multă dragoste pentru deșteptarea și călăuzirea spre bine a țaranului român. Nu cred că este comună în regiunea Mureșului de sus, Valea Gârghiului și până, hăt, spre Câmpie, în care să nu fi fost auzit cuvântul lui cald și bun ca pâinea.

Tocmai aceste gânduri ce să îndreptau spre binele sătenilor, ne-au înfrățit. Și în încăperea minții noastre tinere, am făurit mărețe planuri pentru *românimea* din jurul Reghinului. Eram trei visători: Imy Cocoș, Vasile Netea și eu. Trei tineri, cu 22 de primăveri adunate în piepturile noastre.

În numele Asociației, numită „Tinerimea Română din Reghin și jur” al cărei președinte a fost Imy, am alergat duminică de duminică prin sate — filudcă era ordinul lui Imy — dumerind sătenii în diferite chestiuni, îmbărbătându-i pentru nădejdea senină și sigură într'un viitor mai bun al țării noastre.

Dar tinerețea nu-i ajunge niciodată nimic, ar vrea tot mai mult, tot mai mult. Imy Cocoș a găsit că nu face destul *pentru neam* cu cuvântul. Pentru aceasta, din pușinul venitului lui de librar a jertfit ultimul ban pentru a da o gazetă scrisă vlu și înțelept, numită „Credința”. El a pus suflet și bani în această gazetă, ca nici unul din tovarășii lui. Dar, pe lângă suflet și bani, „Credința” i-a costat mult; chiar viața. Câte nopți de gânduri și griji, câte ceasuri de neliniște și oboseală! De atunci i-s-au strecurat în coroana plămânilor niște viermișori care i-au ros și i-au băgat în pământ în săptămâna sfintelor Patimi. După el au rămas o mamă văduvă și o soție — tânără ca o floare — îndurerată. Și au mai rămas după Imy Cocoș neimplinite frumoasele planuri de ridicare culturală a regiunii Reghinului, la care ne făcurăm părtași prietenii lui. În ultimul timp a rămas singur, uitat; în grija celor cari i-au fost mai dragi, departe de prietenii celor 22 de ani ai săi, de odinioară. Ce lipsă mai avea de noi, când știa că drumurile noastre nu mai merg în aceeași direcție; al lui mergea, prin durere trupească spre curățire către Tatăl ceresc, iar al nostru, cu mici și goale desfătări, către pământ spre noroi și glo-

Din seninătatea cerului, sub oblădurea Bunului Tată, sufletul lui Imy Cocoș privească și la noi cei ce ne sbatem aici jos.

Nic. Albu

Din Marghita

Începând din Joia Mare, seara, și până în ziua primă de sf. Paști, credincioșii uniți din com. Marghita au avut ferisirea să asculte cuvântările primenitoare de suflete ale Păr. Dr. Virgil Bălibanu, profesor la Academia de Teologie din Cluj.

La predicile Sfinței Sale, cari au răscolit sufletele credincioșilor, au luat parte și fiii ai bisericii ortodoxe. Toți cei cari au asultat aceste deprinderi sufletești au ajuns sfințele sărbători ale Paștilor pregătiți și înălțați sufletește, așa după cum se cuvine.

A căzut în prăpastie și a murit. Salomie Ștefan din comuna Șugan păzea caprele la pășune alături de un copil de 11 ani. O capră de-a copilului s'a vârit între niște stânci, de unde n'a mai putut ieși singură. Femeia a încercat să scoată capra, dar nu i-a reușit. A căzut ea însăși în prăpastia de 100 m., zdrobindu-și capul. După puține clipe de chinuri, a încetat din viață.

Pilda bulgarilor. Între 13 și 26 April a fost la Plovdiv, a doua capitală a Bulgariei, al patrulea târg de mostre. Vizitatorii străini au primit reduceri de 70% pe căile ferate bulgare, așa că au putut străbate țara bulgărească în lung și în lat. — La noi așa de greu se dă și reducere de 50% pe C. F. R. De aceea vin atât de pușini străini la noi, pe când în Bulgaria cea mică cu zecile de mii.

Se înmulțesc banii falși. De o vreme încoace banii falși se înmulțesc de minune. Azi-mâine nu ne mai știm feri de ei. Guvernul țării ar trebui să ia cele mai repezi măsuri pentru curmarea răului.

Nu umblați pe linia ferată. Două femei din com. Dlosig (jud. Bihor), numite Veronica Reszmuves de 19 ani și Paraschiya Balog, au fost călcate de trenul motor ce venea prin dreptul comunei. Cea dintâi a murit pe loc, cea de a doua a fost rănită la piciorul stâng. S'a constatat că femeile, mergând pe linia ferată, au fost surprinse de trenul motor care nu face prea mare șgomot în mers.

S'a luat la întrecere cu trenul. Țăranul Ioan Sima din Glimboaca (jud. Sibiu) se întorcea călare dela târgul din Arpașul de jos, spre casă. Pe drum, văzând că vine trenul, s'a gândit să se ia la întrecere. A dat deci pînteni calului și s'a ținut meren alături de tren. La întretăierea șoselei cu linia ferată, calul s'a nimerit bot în bot cu locomotiva trenului. Animalul a fost zdrobit de tren. Țăranul a scăpat cu viață, dar cu numeroase răni. Acum, zace plin de răni în spitalul din Făgăraș.

Sute de stejari smulși de furtună. În săptămâna trecută a căzut în Spania o stea. În cădere a produs o lumină orbitoare. Imediat după cădere, s'a pornit o furtună cumplită asupra provinciei aceleia. Furtuna a smuls din rădăcini peste 200 de stejari de veacuri. Pământul a fost răscolit și pietre mari, adevărate stânci, au fost purtate dintr'un loc în altul. Pagubele pricinuite de furtună sunt foarte mari.

Pictor care lucrează cu picioarele. Tânărul Klein din Timișoara era înainte de război un pictor vestit. În timpul războiului a rămas fără mâni și astfel s'a văzut silit să trăiască din mila altora. Ce s'a gândit atunci, lupțând din greu cu viața? A început să picteze cu picioarele. A lucrat astfel, muncă migăloasă și răbdurie, 7 ani încheiași. Acum cetim într'o gazetă străină că tablourile sale, foarte frumoase, lucrate cu picioarele, vor fi puse spre arătare în Viena, ca să vadă toți, ce poate face un om care își dă seama că munca e una dintre cele dintâi datorii pe cari le are omul în viață.

A născut în tren. Femeia Elisabeta Rogay din Moldovița (Bucovina) călătorea săptămâna trecută dela Pojorâta la Câmpu-Lung. După plecarea din gară, au ajuns'o durerile facerii și a născut în tren. În gara Câmpu-Lung a fost coborâtă din tren și împreună cu noul născut a fost dusă la spital.

Când copiii nu sunt supravegheați. Copila Margareta Orban de un an și opt luni din Cluj, a fost lăsată singură acasă. Jucându-se, copila a dat peste o sticlă cu soluție de sodă caustică, din care a beat. Când părinții au sosit acasă, au găsit-o moartă, cu sticla alături de ea. Cine știe cât s'a fi chinat trupul plâpând al copilei cu fiorii morții. Acum părinții își jelesc odrasla și nu-și pot lerta nici decât că au lăsat-o singură acasă.

Scumpirea peștelui. Pe vremuri peștele era hrana săracilor. Maril proprietari de prin vechea și mica Românie cu pește își hrăneau muncitorii. Astăzi peștele este măn-carea cea mai scumpă și mai de lux. Avem la îndemână Marea Neagră, sute și mii de bălți, Dunărea cu sutele de râuri, și cu toate acestea putem muri de dorul peștelui. Peștele o dat pe mâni nepricepute, suntem total desorganizați în privința vânzării peștelui, astfel se întâmplă că una dintre țările cele mai bogate în pește moare de dorul peștelui.

Nu se poate vinde mazărea. Afiam din gazetele de specialitate că o mare cantitate de mazăre din anul 1935 nu se poate vinde. Anii trecuți era foarte mult căutată. Acum însă, din pricina greutateilor prin cari mărfurile trec granițele, a ajuns să nu mai fie căutată. Conducătorii Ministerului de agricultură caută felurite căi ca să se poată vinde mazărea de acum, căci altfel nu va avea preț nici cea din anul viitor.

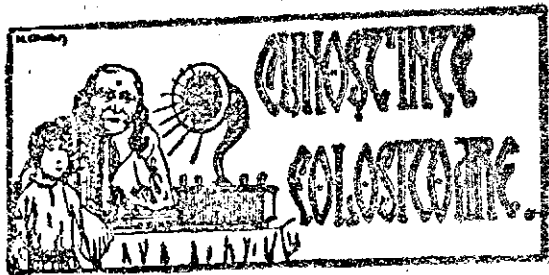
Regele Țiganilor. În curând se va ținea la Varșovia (capitala Poloniei) congresul Țiganilor, la care vor lua parte reprezentanții din toate țările Europei. Delegația Țiganilor din România se compune din patru persoane și stă gata de drum. Scriu gazetele străine că drumurile Poloniei sunt împânzite de căruțe cu coviltire, înăuntrul cărora sălășluiește câte o familie de puradă. Căruțele se îndreaptă spre Varșovia, la congres, ca să ia parte la alegerea regelui Țiganilor, căci acesta e cel mai de seamă punct al programului.

Când te joci cu viața. Un Țigan din Polonia, care nu muncia toată ziua, s'a gândit să-și facă rost de tralu fără trudă. Cum lucra el? Mergea pe șoselele naționale, pe unde treceau multe automobile, și făcea în așa fel ca să fie călcat de automobile, dar să scape totuși cu răni nu prea mari. Cereea apoi despăgubiri cari îi erau plătite totdeauna și cu sume destul de frumoase. Într'o zi a încasat trei despăgubiri. Dar săptămâna trecută a pășit-o. S'a aruncat înaintea unui automobil și acolo a rămas, între roate, cu trupul zdrobit. Și-a plătit scump lenea.

În Belgia banii de hârtie se răscumpără cu aur. În nici o țară din Europa banii de hârtie nu au valoarea banilor de aur. Asta din cauza războiului. În Belgia s'a sfârșit cu această măsură rea și proastă. Acolo, din 30 Martie 1936, Banca Națională plătește pentru banii de hârtie atâția „belga” aur cât e scris pe ei. Oare noi când ne vom afla în situația aceea fericită?

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Ingrijirea trandafirilor

Trandafirii sunt celea mai alese flori de podoabă. Nu este grădiniță cu flori fără de trandafiri.

Trandafirii cultivați în grădini se trag din cei sălbatici. Prin altoire din acestia s'au câștigat diferite soiuri de trandafiri de grădină.

Trandafirii de grădină, altoiți, trebuie bine îngrijiți, altfel repede se prăpădesc.

Sădirea trandafirilor de grădină, se face numai după ce s'a desghețat pământul. Înainte de sădire, se rătescă puțin vârful rădăcinilor și se înmoaie într'o pastă de noroi.

După sădire, se calcă bine pământul în jurul trandafirului.

Dacă se lasă pământul în jurul lui prea pufoș, crește rău.

Îndată ce trandafirul a fost sădit și pământul în jurul lui a fost bine călcat, se udă. Udatul ajută foarte mult ca pământul să se așeze bine și să se lege cu rădăcinile lui.

După udare, trandafirii se retează puțin, apoi se îngroapă, adică se acoperă cu pământ. Trandafirii pitici, tufoși sau agățători se acoperă cu pământ în grosime de vre-o 10 cm. Partea altoită a acestor trandafiri trebuie să ajungă negreșit în pământ.

Trandafirii cu tulpina înaltă, îndată după sădire, se îndoaie la pământ și coroana lor se acoperă cu pământ în grosime de 10 cm.

Când vlastarii tineri a trandafirilor, fie tufoși, fie cu tulpina înaltă, au străbătut pământul, e semn că sunt prinși și au pornit, de aceea îndată se descoperă. Trandafirii cu tulpina înaltă se leagă de un par.

În anul cel dintâi după sădire, trandafirii trebuie udați peste vară tot la opt zile.

În timpul verii, tot la două săptămâni, trandafirii se vor stropi cu zeamă de piatră vântată, chiar așa cum se stropesc și viile.

În anul cel dintâi după sădire, trandafirii nu vor înflori, ori chiar și dacă vor înflori, e bine să le rupem florile, căci cresc, se desvoltă și se întăresc cu mult mai bine.

Toamna, prin Septembrie sau Octombrie, după cel dintâiu frig, sau după cea dintâiu brumă, crenguțele trandafirilor se curăță de frunze, pentru că să se întărească bine și să se coacă.

Când frigul începe să fie mai mare, de 5—8 grade, trandafirii se îngroapă, acoperindu-se cu un strat de pământ de vre-o 15—20 cm. grosime. Nu e bine să se pună paie peste trandafiri, căci paiele umezindu-se, le pot pricinui putrezirea.

În primăvara următoare, trandafirii se desgroapă numai după ce pământul

s'a desghețat și nu mai e teamă că va veni vre-un frig mai mare.

Dacă trandafirii sunt atacați de pureci verzi, trebuie numai decât să se curățe. Curățirea se face cu fum de tutun. Anume se pune pe coroana trandafirului un sac des, cu gura în jos. Cu afumătorul dedesupt, dăm fum în sac, apoi legăm gura sacului de tulpină și îl lăsăm așa toată noaptea. Dimineața când ridicăm sacul, purecii cad jos morți.

Se pot curăți trandafirii de pureci verzi și cu săpunele. Crenguțele și frunzele atacate se ung cu săpunele și purecii mor, se înegresc și cad jos.

Tuberculoza sau oftica vitelor

Este o boală contagioasă care se ivește atât la oameni cât și la toate soiurile de animale. Dintre animale cele mai des atinse de această boală sunt vacile 5—80%; porcii și pasările 2—50%; câinii 5—10% și caii 10%. Animalele adulte se îmbolnăvesc mult mai ușor decât cele tinere.

Cum se produce boala?

Oftica se datorește unui microb descoperit în 1882 de către învățatul german Koch și numit astăzi bacilul lui Koch. Acest microb se găsește răspândit în corpul tuturor animalelor bolnave de oftică, așezat mai cu seamă în plămâni, ficat, rinichi, splină, intestine, oase, ganglioni (ghinduri) și mult mai rar în sânge. Atât omul cât și animalele bolnave de tuberculoză, zilnic imprăștiie acești microbi în natură, prin scuipat, strănut, bale, urină, excremente, lapte și aerul din plămâni. Dacă microbii sunt imprăștiati în grajduri, în cazărmi sau școli, adică în localuri unde este întunerie și umezeală, ei pot trăi aici mult timp fără să moară și pot îmbolnăvi în tot acest timp pe oricine, fie animal fie om, care locuiește în aceste localuri. Dacă dimpotrivă microbii sunt răspândiți afară la soare și uscăciune, ei pot trăi 5 luni iarna, 4 luni toamna și 2 luni primăvara și vara. Cu alte cuvinte microbii ofticei trăiesc mai mult iarna din cauză că soarele este slab, pe când primăvara și vara razele soarelui sunt fierbinți, ei sunt omorâți mult mai repede. În gropile cu urină pot trăi 4 luni, iar în bălăgar până la 1 an de zile. Numai prin faptul că microbii ofticei sunt atât de rezistenți ne putem explica de ce tuberculoza este așa de răspândită, atât la oameni cât și la animale.

Microbul ofticei odată ce a pătruns în corpul unui animal sănătos, fie înghițit odată cu mâncarea, fie cu apa de băut, el merge și se așează de obicei în ganglioni, în plămâni, ficat, intestine, rinichi sau oase. Aici, în aceste organe, microbul ofticei poate trăi nestingherit ani de zile în tovarășie cu acest animal, fără să-l îmbolnăvească, bineînțeles atâta timp cât animalul este puternic și sănătos. Dar din clipa în care acest animal nu mai este hrănit așa cum trebuie, sau se obosește în urma unei munci prea grele, sau se răcește din cauza frigului, microbul, simțindu-și tovarășul slăbit, îl atacă numai decât, și-l îmbolnăvește.

Semnele bolii. Tuberculoza la toate

animalele se arată sub două forme: acută și cronică. Cea mai des întâlnită este tuberculoza cronică, și ea este de mai multe feluri, după organele în care s'a așezat microbul. Astfel la vaci găsim o tuberculoză a plămânilor, una a intestinelor (mațelor), una a ganglionilor, una a ugerului și una a ficatului.

Când microbii ofticei s'au cuibărit în plămâni, vaca deși mănâncă și bea bine, totuși slăbește din zi în zi, tușește mult, părul lor își pierde luciul, se abârlește, tremură ca și când toată ziua i-ar fi frig și după câțva timp mor slabite cu desăvârșire.

Când microbii ofticei s'au așezat în intestine și ficat, vaca pe lângă că slăbește, deși mănâncă bine și are părul abărliț, dar are și o diaree puternică, pe care nu reușim s'o vindecăm cu orice medicamente am încerca.

Când microbii ofticei s'au așezat în uger, cel mai adeseori vedem că un sfert, sau o jumătate de uger, sau chiar ugerul întreg, începe să se umfle și să se întărească. Alteori oftica la uger se arată prin niște umflături mici și tari ca niște noduri, nedureroase. În primele zile după îmbolnăvire, laptele mult din partea bolnavă nu se deosebește prin nimic de cel scos din partea sănătoasă. Mai târziu însă laptele acesta începe să se schimbe, devine mai subțire și mai gălbui la culoare.

Când la una din vacile voastre observați semnele pe care le-am descris mai sus, chemați îndată medicul veterinar, căci numai el poate constata dacă vaca este sau nu bolnavă de tuberculoză. În caz contrar boala se agravează, se molipsesc și toate celelalte vite din grajd, dar ceea ce este mai grav este faptul că toți oamenii cari se hrănesc cu lapte dela o astfel de vacă, se îmbolnăvesc de oftică.

Măsurile de combatere. Fiindcă oftica este o boală așa de gravă, atât pentru oameni cât și pentru animale, legea de poliție sanitară veterinară prevede niște măsuri de combatere foarte aspre. Autoritățile comunale sunt obligate să înștiințeze pe medicul veterinar imediat ce au aflat că în satul pe care-l conduc, ar exista vaci bolnave de oftică. Medicul veterinar iese la fața locului și constată boala prin examinarea animalului și prin injecții cu tuberculina. Tuberculina este un produs obținut din microbii ofticei, pe care dacă medicul veterinar îl injectează în pleocapa vitei bolnave de tuberculoză, se produce o umflătură și ochiul lacrimiază. Se zice atunci că vaca a reacționat, a răspuns la tuberculina. La vita sănătoasă nu se produce nici un semn.

Animalele bănuite de oftică, se vor izola de cele sănătoase într'un grajd bine aerisit, unde vor fi bine îngrijite și dacă sunt plimbate mult la soare, se pot vindeca. Sub nici un motiv ele nu vor fi duse la pășune împreună cu vacile sănătoase, deoarece ele pot infecta atât iarba cât și apa de băut prin urină, bale și baligă. După un an de îngrijire bună, vine medicul veterinar în comună și examinează din nou aceste vaci. Dacă le găsește și acum tot bolnave proprietarii vor fi siliți să le vândă la măcelărie.

Vacile care au reacționat la tuberculina, vor fi înscrise într'un registru

special și pe biletul lor de vânzare, au-
șoritățile comunale vor scrie: „Animal
cu reacțiune la tuberculină; se poate
vinde numai pentru tăiere“. Se face
acest lucru pentruca vita bolnavă să
nu poată fi vândută la un agricultor
din altă comună și să-i îmbolnăvească
și celelalte vite din ogradă.

Vitele la care s'a constatat tuber-
culoza deschisă, mai ales tuberculoza
ugerului, vor fi înfierate pe loc cu li-
tera „T“ pe falca dreaptă, iar proprie-
tarii lor obligați să le trimită la măce-
lărie. Când carnea se confiscă, proprie-
tarul are dreptul la o despăgubire de
50% din prețul de evaluare.

Laptele muls dela vacile care au
tuberculoza ugerului, nu este iertat să
fie dat în consumație, pe câtă vreme
laptele vacilor bănuite care au reac-
ționat la tuberculină, se poate consuma,
mă numai după ce a fost bine fiert.

Vișeii care se nasc din vaci bol-
nave de oftică, în marea majoritate a
cazurilor, sunt sănătoși la naștere, iar
infecțarea lor se produce după naștere,
prin traiul lor împreună cu mamele lor.
De aceea ei vor fi izolați într'un grajd
separat și după 15 zile dela naștere
vor fi vaccinați. Această vaccinare se
va repeta după un an de zile.

Fiindcă până astăzi nu se cunoaște
un tratament sigur contra tuberculozei,
singure numai măsurile de poliție sani-
tară veterinară, dacă sunt urmate cu
strictețe, vor putea opri o mare parte
din nenorocirile și pagubele pe care an
de an le aduce această boală.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

**Reuniunea Meseriașilor și Comercian-
ților români din Blaj**

Convocare

Domnii membri ai „Reuniunii Meseria-
șilor și Comercianților români din Blaj“ se
convoacă prin aceasta la a XXIX-a adunare
generală, care se va ține Duminică 17 Mai
1936, orele 11 a. m., în localul Reuniunii, cu
următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și designarea alor
doi membri pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul general al comitetului.
3. Raportul casierului.
4. Alegerea comisiunilor pentru cenzurarea
rapoartelor de sub 2 și 3.
5. Raportul comisiunilor de sub 4.
6. Alegerea comitetului.
7. Eventuale propuneri*).

Blaj, din ședința comitetului ținută la 28
Aprilie 1936.

Dr. Coriolan Suclu **Pompei Bârlea**
președinte secretar

* In sensul art. 14 lit. d. din statute, propunerile
se vor trimite Comitetului cu cel puțin trei zile înainte
de adunarea generală.

Primăria orașului de reședință Blaj

No. 1157—1936.

Concurs

În conformitate cu hotărârea Comisiei In-
terimară No. 36 din 2 Aprilie 1936, publicăm
concurs pentru completarea postului de șofer
la această Primărie.

Angajarea va fi contractuală, provizorie și
pe timp de (1) un an.

Salarul pentru acest post este stabilit la
Lei 2500 brutto lunar fără alte accesorii.

Reflecții la acest post trebuie să întru-
nească următoarele condițiuni.

Să fie cetățean român, să fie absolvent
de 4 clase primare, să aibă purtare morală bună,
să fie satisfăcut legea recrutării și să aibă per-
mis de conducere pentru automobile.

Cererile însoțite de actele recerute trebuie
înaintate la aceasta Primărie cel mai târziu până
la 15 Mai 1936.

Blaj, la 16 Aprilie 1936.

Președ. com. int. (395) 1-1 Șef. serv.
G. PĂDUREAN **C. PASCU**

Primăria orașului de reședință BLAJ

No. 1158—1936.

Concurs

În conformitate cu hotărârea Comisie In-
terimară No. 36 din 11 III 1936 publicăm con-
curs pentru completarea postului de om de
serviciu la aceasta Primărie.

Angajarea va fi contractuală, provizorie și
pe timp de (1) un an.

Salarul pentru acest post este stabilit la
Lei 1500 brutto lunar, plus locuință în natură,
luminat și încălzit. Reflecții la acest post
trebuie să întru-nească următoarele condițiuni:

Să fie cetățean român, să fie absolvent de
4 clase primare, să aibă purtarea morală bună
și să fie satisfăcut legea recrutării.

Cererile însoțite de actele recerute tre-
besc înaintate la această Primărie cel mai
târziu până la 15 Mai 1936.

Blaj, la 16 Aprilie 1936.

Președ. com. int. (396) 1-1 Șef. serv.
G. PĂDUREANU **C. PASCU**

Primăria orașului de reședință BLAJ

No. 1192—1936.

Publicațiune de concurs

Postul de contabil (șef de birou) al Pri-
măriei orașului Blaj devenind vacant, prin re-
vizuire, se publică concurs pentru ocuparea lui,
în conformitate cu dispozițiunile Art. 78 din
regulamentul pentru aplicarea legii statutului
funcționarilor publici.

Salarul brut este de Lei 3450 — plus
accesoriile legale.

Condițiunile de numire sunt cele prevă-
zute în Art. 5 și 76 din regulamentul pentru
aplicarea legii Statutului Funcționarilor Publici
și în Art. 141 din legea administrativă.

Reflecții trebuie să posedă diploma unei
școli superioare de comerț.

Cererile însoțite de anexele arătate în Art.
7 din regulamentul pentru aplicarea legii Statu-
tului Funcționarilor publici, vor fi înaintate Pri-
măriei orașului Blaj până cel mai târziu în ziua
de 11 Mai 1936.

Blaj, la 16 Aprilie 1936.

Președ. com. int. Secretar gen.
G. PĂDUREANU **C. PASCU**
(394) 1—1

No. 1012—1936.

Publicațiune de licitație

Licitatiia I-a

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua
de 25 Mai 1936, ora 11 se va ține licitația pu-
blică în localul primăriei orașului Blaj cu oferte
închise și sigilate pentru executarea lucrărilor
de construirea trotoarelor și asfalt cale pe am-

bele părți ale stăzii Regelui Ferdinand în orașul
Blaj în valoare de Lei 1.400.000.

Termenul de executare al lucrărilor este
90 zile dela semnarea contractului.

Contravaloarea lucrărilor va fi achitată în
termen de 3—5 ani în 36—60 rate lunare,
prima rată la terminarea lucrărilor.

Licitatiia se va ține în conformitate cu Art.
88—110 inclusiv din legea Contabilității Publice,
regulamentul de funcționare al Oficiului Central
de Licitatiia și normele publicate în Monitorul
Oficial No. 127 din 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la li-
citiia vor depune pe lângă oferte o garanție
de 5% din valoarea devizului, iar ofertele se
vor face numai în conformitate cu caietul de
sarcini care se pot vedea în fiecare zi la Pri-
măria orașului Blaj, și la Serviciul Județean de
Drumuri Blaj, între orele 10—12 a. m.

Garanțiile provizorii nu se vor primi de-
cât în recipisele Casei de Dnpuneri și Consem-
națiuni sau Administrației Financiare.

Blaj, la 20 Aprilie 1936.

Gr. Pădureanu

Președ. com. int.
(397) 1—1

R. Lengyel

Șeful Serv. Tehnic
inginer

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 259—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta pu-
blică că în baza deciziei No. G. 6305—1930
a judecătorei mixte Blaj în favorul reclaman-
tului Albina Inst. de Credit și Ec. din Mediaș
repr. prin avocatul Dr. Dionisie Roman din
Mediaș pentru încasarea creanței de 9083 Lei
— bani și acc. se fixează termen de licitație pe
ziua 12 Mai 1936 orele 2.30 minute p. m. la
fața locului în Țapu la dom. urm. No. 7 unde
se vor vinde prin licitațiune publică judiciară
2 vaci, 1 vișel, 1 șură, 4 butoaie și altele în
valoare de 12.940 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni la 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 261—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta pu-
blică că în baza deciziei No. G. 6304—1930
a judecătorei Mixte Blaj în favorul reclaman-
tului firma »Albina« Inst. de Credit și Econ.
Mediaș repr. prin avocatul Dr. Dionisie Ro-
man din Mediaș pentru încasarea creanței de
8627 Lei — bani și acc. se fixează termen de
licitație pe ziua 12 Mai 1936 orele 5 p. m. la
fața locului în comuna Țapu la dom. urm. din
Valea-Țapului unde se vor vinde prin licitațiune
publică judiciară 2 vaci, 12 oi, 2 cară, 2 porci
în valoare de 11.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 319—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta pu-
blică că în baza deciziei No. G. 6027—1930
a judecătorei mixte Dicioșânmartin în favorul
reclamantului »Albina« Inst. de Credit și Ec. din
Mediaș repr. prin avocatul Dr. Dionisie Roman

din Mediaș pentru incasarea creanței de 7320 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 11 Mai 1936 orele 3 p. m. la fața locului în Blăjeș la dom. urm. No. 175, 111, 115 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 boi, 1 taur, 2 vaci, 2 porci, 2 cară, grâu și altele în valoare de 41.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 263—1935.

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5231—1930 a judecătoriei mixtă Blaj în favorul reclamantului Albina Inst. de credit Mediaș repr. prin avocatul Dr. Dionisie Roman din Mediaș pentru incasarea creanței de 4390 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 12 Mai 1936 orele 11 a. m. la fața locului în Micăsasa la dom. urm. No. c. 67 și 11 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 bivolițe, 1 car lemne și fân în valoare de 14.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA, șef-portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

Nr. 359—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef-Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3855—1936 a judecătoriei mixtă Diciosânmărtin în favorul reclamantului Ioan Cerghizan din Bazna repr. prin avocatul Dr. Dionisie Roman din Mediaș pentru incasarea creanței de 3205 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 11 Mai 1936 orele 5 d. m. la fața locului în Bazna No. c. 424 unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 cai, 1 mânăz, 1 porc, 1 căruță și o presă pentru struguri în valoare de 7.100

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni la 6 Aprilie 1936.

FLEFLEA șef-portărel

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărj. fonduare

Nr. 319/1936 c. f.

Publicațiune suplimentară de licitațiune

În cauza de executare a urmăritoarei Banca Română s. a. îndreptată contra urmăriților Baller Iosif și soția Blăjan Elisab. ta pentru suma de lei 8069 capital și accesorii.

Cauză în care s'a ordonat licitație prin publicația Nr. 213/1936 fixându-se a se ține licitația în ziua de 25 luna Maiu 1936 la secția c. f. ușa Nr. 17 asupra imobilului cuprins în c. f. a comunei Dumbrăveni nr. c. f. 1141 cu prețul de strigare de lei 1000.

Se aduce la cunoștință publică că în baza art. 167 legea LX. din 1881 această licitație se va ține și în scopul încasării creanței de 4076 lei capital și accesorii a urmăritoarei Banca Română.

Dumbrăveni, la 26 Februarie 1936.

Judecător: Dr. Vitdyos ss.

aj.-dir. de c. f. I. Rondoleanu ss.

(387 1—1)

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărj. fonduare

Nr. 215/1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare pornită de urmăritoarea Banca Română s. a. Dumbrăveni contra urmăriților Clonca Carolina din Dumbrăveni, Judecătoria, a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoriei Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 1137 top. 152 casă cu 60 st. în 1/2 a parte cu cu preț de strigare de 1000 Lei, pentru incasarea creanței de 1185 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 28 luna Maiu anul 1936, ora 9 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881 sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație § 147, 150, 170 legea LX. 1881 § 21 legea LX 1908.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția, fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit § 25 XLI. 1908.

Data în Dumbrăveni, la 11 Februarie 1936.

Judecător: Dr. Vitdyos ss.

aj. director de c. f. I. Rondoleanu ss.

(389) 1—1

Judecătoria m. Dumbrăveni sec. cărj. fonduare

Nr. 211/1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Română s. a. din Dumbrăveni contra urmăriților Ruja Iosif din Dumbrăveni, Judecătoria, a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoriei Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 1230 top. 161 casă de lemn cu 95 st. în preț de strigare 1000 Lei pentru incasarea creanței de 3841 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 29 luna Maiu anul 1936 ora 10 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 Legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

prețului de strigare — la același parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908) anul 1936.

Judecător: Dr. Vitdyos ss.

(391) 1—1

aj.-dir. I. Rondoleanu ss.

Judecătoria m. Dumbrăveni secj. cărj. fonduare

Nr. 212—1936 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cererea de executare făcută de urmăritoarea Banca Română s. a. Dumbrăveni din Dumbrăveni contra urmăriților Hanți Gheorghe și soția Ondolu Ileana din Dumbrăveni, judecătoria a ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilul situat în comuna Dumbrăveni circumscripția Tribunalului și Judecătoriei Dumbrăveni cuprinse în c. f. a comunei Dumbrăveni Nr. protocolului c. f. 1128 A + 2 top. 146/1 casă și curte cu 83 st. în preț de strigare 2000 Lei c. f. 384 A + 2 top. 144/2 casă și curte cu 98 st. p. în preț de strigare de 5000 Lei pentru incasarea creanței de 11.818 Lei capital și accesorii.

Licitațiunea se va ține în ziua de 26 luna Maiu anul 1936 ora 9 în localul oficial al c. f. ușa Nr. 17.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic, decât 3/4-a din prețul de strigare.

Cel cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar, sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 Legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constatând depunerea judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX. 1881, § 21 Legea LX. 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. — (§ 25 XLI. 1908).

Data în Dumbrăveni, la 11 luna Februarie anul 1936.

Judecător: Dr. Vitdyos ss.

(392) 1—1

aj.-dir. I. Rondoleanu ss.

AVIZ

Aducem la cunoștința onoratului public, dornic a edifica, că am deschis în orașul Blaj Str. Regina Maria No. 1 (curtea Librăriei „Cartea Românească”) un

birou de arhitectură

Ne ocupăm cu toate lucrările de proiectiuni și edificare de orice fel și stăruim la dispoziția celor interesați cu îndrumările noastre tehnice, pe lângă condițiunile cele mai favorabile.

Rugăm sprijinul On. Public.

(3—3) Cu stimă: „ARCHITECTURA”
Întreprindere de proiecte și construcțiuni.

De vânzare

intravilan edificat în Blaj
Str. Voevod Mihail No. 7
Informațiuni la Dr. Ludovic Enyedy avocat în Blaj